

Hồi 4

Người Thanh Liêm Bị Nạn

Trong đoàn thuyền thì Mao Diên Thọ ở thuyền lớn, Chiêu Quân ở một chiếc thuyền hoa, còn Lỗ Kim Định thì ở một thuyền nhỏ khác đi phía sau cùng. Hai giai nhân đều nghĩ là một mình được tiến cung.

Đi ít ngày nữa thì tới Trường An, Mao Diên Thọ cho đoàn thuyền tách làm hai, đậu ở hai nơi khác nhau để Chiêu Quân và Kim Định không thể gặp nhau, mỗi đoàn do một gia nhân tâm phúc coi giữ.

Mao Diên Thọ dặn dò gia nhân xong xuôi thì lên bờ, cưỡi ngựa vào triều. Hán Vương vừa mới bãi triều xong, nhưng Hoàng môn quan thấy Mao Diên Thọ từ Việc Châu tuyền quý phi về, vội báo với nhà vua ngay. Hán Vương cho vời Mao Diên Thọ vào nội điện. Mao Diên Thọ kể công vất vả rồi đưa hai bức hoa. chân dung lên, một bức chân dung Chiêu Quân và một. bức chân dung Kim Định. Hán Vương coi kỹ rồi phán:

- Bức chân dung Chiêu Quân này quả là chân dung người đẹp mà trẫm đã gặp trong mộng. Còn bức kia tuy cũng đẹp, nhưng lại không phải là người trong mộng.

Mao Diên Thọ tâu:

- Tâu bệ hạ, VQC thì quả đẹp thật, nhưng chỉ tiếc là phía dưới đầu mắt có một nốt ruồi nhỏ, đó là nốt ruồi thương phu, tức là tổn thương đến chồng. Bệ hạ là bậc thiên tử, có một quý phi tướng xấu như vậy e bất lợi. Theo ngụ ý thần thì bệ hạ chọn Lỗ Kim Định tốt hơn, vì Lỗ tiểu thư có tướng vợ chồng phú quý.

Hán vương do dự ngẫm nghĩ hồi lâu. Lời nói của Mao Diên Thọ cũng khiến nhà vua e ngại. Sau cùng thì vua đành phụ người trong mộng, để nghe theo lời Mao Diên Thọ, và truyền rước Lỗ Kim Định vào triều. Mao Diên Thọ mừng lắm, tổ chức một đám rước cực lớn, rước Lỗ Kim Định từ thuey^ n lên kiệu hoa để vào nội điện.

Kim Định tung hô vạn tuế. Hán Vương nhìn ngắm, thấy nàng tuy không đẹp bằng người trong mộng, nhưng nhan sắc cũng hoa nhường nguyệt thẹn, bèn phong làm Tây cung quý phi, còn Chiêu Quân thì nhà vua ra lệnh cho Mao Diên Thọ sai người trả về cha mẹ.

Tối hôm đó, Hán Vương vào Tây cung, thấy Lỗ Kim Định phủ phục đón rước. Nhà vua bây giờ mới có dịp gần gũi nhìn ngắm kỹ nàng, càng nhìn thì

càng thấy Kim Định thua xa người trong mộng, vì vậy sắc mặt không vui. Quý phi Kim Định hết lòng chiều chuộng nhà vua, nhưng sau cuộc mây mưa, nhà vua vẫn không vui.

Sáng hôm sau, Kim Định đoán bạo hỏi:

- Muôn tâu, chẳng hay quốc gia có chuyện gì khiến bệ hạ không vui?

Hán Vương nói:

- Quốc gia thái bình thịnh trị, đâu có chuyện gì. Chẳng qua là trẫm định tuyển Chiêu Quân, nhưng rốt cuộc khanh lại được tuyển, trẫm nghĩ tiếc cho Chiêu Quân mà thôi.

Kim Định hỏi thêm:

- Muôn tâu, hiện giờ Chiêu Quân ở đâu?

Hán Vương đáp:

- Chiêu Quân cũng được nhập kinh rồi, nhưng trẫm đã cho lệnh Mao tử tướng trả Chiêu Quân về nhà.

Kim Định vốn tâm địa gian trá độc ác, nghe vậy thì sợ là cho Chiêu Quân về nhà, thế nào cũng có ngày Chiêu Quân gặp được nhà vua, bèn lén viết một lá thư, sai thị tỳ tâm phúc tìm đến trao cho Mao Diên Thọ.

Nhưng lúc đó thì Mao Diên Thọ đã sai lính đưa Chiêu Quân quay về rồi. Đọc thư của Kim Định xong, Mao Diên Thọ vội nguy tạo thánh chỉ rồi cho người xuống thuyền nhẹ đuổi theo mà gọi.:

- Có thánh chỉ, xin Vương tiều thư ra tiếp thánh chỉ.

Thuyền Vương Chiêu Quân ngừng lại, nàng bước ra đầu thuyền quỳ nghe gia nhân của họ Mao đọc thánh chỉ rằng:

" Vương Chiêu Quân tự tay vẽ chân dung, thêm bút cho đẹp để lừa vua. Nay cho giam vào lãnh cung để trị tội khi quân."

Chiêu Quân chỉ biết gục xuống mà khóc, nàng biết rõ là Mao Diên Thọ đã lập kế hại nàng.

Thuyền quay về kinh đô, đậu ngoài bến đến tối Chiêu Quân mới được đưa lên kiệu rồi vào hậu cung. Tới trước một toà cung điện vắng vẻ lạnh lùng, bên trong tối om, mấy cung nữ nói:

- Đây là nơi ở của nương nương.

Vương Chiêu Quân ngẩng lên, nhờ ánh đèn xa thấy được hai chữ "Lãnh Cung", thì nước mắt tuôn rơi, cúi đầu bước vào. Cung nữ đưa nàng tới đều là tay chân của Kim Định, sau đó khoá cửa lãnh cung lại rồi quay về Tây cung báo cáo với quý phi.

Lãnh cung im lặng rợn người, bốn bức tường lạnh giá, Chiêu Quân vật mình than khóc, tuĩ cho mình, thương cha mẹ và căm giận kẻ gian thần đã hãm hại người ngay.

Lúc sau viên thái giám trông coi lãnh cung mới cầm đèn mở khoá mà vào. Viên thái giám này họ Trương, là người tốt, thấy Chiêu Quân khóc lóc thì hỏi sự tình, nài kể lại đầu đuôi. Trương thái giám cũng lấy làm cảm thương và bất bình lắm.

Trong khi đó thì ở Việt Châu, từ khi con gái nhập kinh, vợ chồng Vương thái thú ngày đêm không được yên tâm, mới sai hai gia nhân thân tín là Vương Văn và Vương Vũ lên đường vào kinh nghe ngóng. Hai gia nhân về báo là Chiêu Quân đã bị giam vào lãnh cung, vì tội khi quân, tự ý vẽ chân dung của mình cho đẹp hơn để lừa vua.

Vương Thái thú lặng người đi mà không khóc được, còn phu nhân thì khóc đến tắt cả tiếng. Sau đó phu nhân đề nghị là cả hai vợ chồng cùng vào triều, xin triều kiến Hán vương để nói rõ sự tình. Vương Thái thú cho là phải, bèn sai gia nhân chuẩn bị hành lý để hôm sau lên đường.

Nhưng tới buổi chiều thì lính hầu vào báo:

- Bẩm tướng công, có thánh chỉ tới, xin tướng công tiếp nhận.

Vương thái thú vội áo mão chỉnh tề, bước ra công đường, cho bày hương án rồi quỳ nghe quan Khâm sai đọc thánh chỉ. Khâm sai đọc rằng:

" Vương Chiêu Quân mắc tội dối vua, đáng lẽ bị chém, nhưng khoan hồng chỉ đày vào lãnh cung. Trẫm xét con cái gian dối là do lỗi cha mẹ không biết dạy dỗ, vậy bãi chức Vương Trung, đày tới Liêu Đông làm lính thú."

Vương Trung toát mồ hôi, ngờ rằng đây là thánh chỉ giả mạo, nhưng biết rõ là Mao Diên Thọ hại mình, có chống lại càng thêm thiệt thân, cứ nên nhận chiu. rồi sẽ tính.

Ngay hôm sau, Vương Trung cởi bỏ áo mũ ấn tín, cùng vợ đeo hành lý, theo quan Khâm sai lên đường ra Liêu Đông.